

Til § 36.

Det er Forudsætningen, at Skibsfarten ligesom hidtil vil have selv at bære en væsentlig Del af Udgiften ved Statens Tilsyn. Gennemførelsen af den tilsigtede Organisation nødvendiggor forøgede Udgifter (jfr. Bemærkningerne til § 15—21), og de Afgifter, der maa afkræves Skibsfarten, bliver derfor ogsaa at forøge. Den nye Ordning skiller sig imidlertid paa et væsentligt Punkt fra den hidtidige. Det er for Tiden indrettet saaledes, at Synsmanden personlig modtager Betaling direkte af Skibet for den enkelte af ham udførte Forretning, medens fremtidig Betalingen vil indgaa i Statskassen, der atter udreder den Tilsynspersonalet tilkommende faste Løn.

For Hensigtsmæssigheds Skyld er Afgifterne knyttede alene til Udstedelsen af de for Skibet fornødne Certifikater og Attester, saaledes at Synsforretninger, der ikke medfører Udstedelse af nogen saadan Bevislighed, er afgiftsfri. — Afgifterne foreslaas beregnede efter Takster opstillede paa et mere rationelt Grundlag end det hidtidige (jfr. Lovene Nr. 559 og 560 af 4. Oktober 1919). For nyanskaffet eller ombygget Skib er Afgiften højere paa Grund af det større Forarbejde, der udkræves. For klasset Passagerskib indrømmes der en Nedsættelse af Betalingen i Betragtning af, at Afgiften skal udredes hvert Aar, og at Kontrollen med klasset Skib er lettere end med uklasset. Dette sidste Hensyn kunde begrunde en lignende Nedsættelse ogsaa for andre klassede Skibe, hvilket dog af finansielle Grunde har maattet undlades. For Motorskibe kan Handelsministeren indrømme en Lempelse af Afgiften, hvilket foreslaas særlig af Hensyn til mindre Sejlskibe med Hjælpe-Maskinkraft.

Det samlede Beløb som de i 8. Af-snit paabudte Afgifter ventes at ville indbringe, beregnes til ca. 135 000 Kr. (se Bilag A.) Det Beløb, der udredes af Skibsfarten ifølge de tilsvarende nugældende Afgiftsbestemmelser, kan anslaaes til ca. 80 000 Kr.

Til § 37.

For Afgangssyn betaler Skibene paa Det Forenede Dampskibsselskabs Passagerlinie paa New York for Tiden en Afgift af 1 Kr. 30 Øre for hver Passager. Heri er ikke indbefattet Vederlag for Lægeeftersyn af Dækspassagererne.

Til § 38.

Taksterne for Fribordscertifikater er nærmest stemmende med, hvad de større Klassifikations-Selskaber forlanger for Udstedelse af tilsvarende Certifikater.

Til § 39.

Det er paa sin Plads, at Smaafartøjer under 20 Tons kan opnaa Lettelser i Afgifterne.

Til § 40.

Ombytning af et makuleret Certifikat, eller Erstatning af et bortkommet, bør rettelig kunne ske uden Betaling af Afgift.

Til § 41.

Betaling ved Stempelmærker kan tjene til at gøre Regnskabsførelsen simplere. Beløbene vil indgaa i Statskassen ved Stempelsalget, medens deres Størrelse vil fremgaa af Protokollerne over udfærdigede Dokumenter.

Overslag over Statens Udgifter findes i Bilag A.

Omkostningerne ved Synsforretninger udenfor Riget bæres helt af Skibet.

Til § 42.

1. Jfr. Sønæringsloven (Bek. Nr. 246 af 1. April 1919) § 5.
3. Jfr. Konventionens Artikel 2.
4. Jfr. § 36.
5. Som hidtil.
6. Jfr. § 5.
7. Jfr. Sønæringsloven § 30.
8. Betegnelsen „Langfart“ er anvendt i Tilslutning til Konventionens Artikel 3. Betydningen afviger fra den, der er angivet i Bek. Nr. 193 af 1. August 1912, § 7.
9. Jfr. Sønæringsloven § 30. Ved Ændring i Sønæringsloven af Begrebet „Indskrænket Fart“ vil Ændringen blive gældende ogsaa for nærværende Lovs Omraade.

Til § 43.

Straffebestemmelserne er i Modsætning til Dampskibs-Tilsynsloven § 30, Sejlskibs-Tilsynsloven § 2, og Lastelinie-Loven § 4 ikke knyttede direkte til Sølovens § 292, idet denne ikke kan anvendes overfor Overtrædelse af visse i dette Forslag indeholdte Regler. Der er derfor her opstillet en særlig Strafferamme, der kommer til Anvendelse, forsaavidt ikke Forholdet efter Søloven eller de alminde-